

love" først skulle forelægges i Folkethinget (Modsigelse), der staaer Intetstombest derom. Der staaer, at Finantsloven skal forelægges i Folkethinget, og med Finantsloven følge Til-lægsbevillingslove; men at „Bevillingslove" forfatningsmæssigt først kunne forelægges i Landstthinget, og at en overordentlig stor Mængde Bevillingslove først ere forelagte i Landstthinget, derom troer jeg ikke, der fra nogen Side kan reises Tvivl. Sætningen i sin Heelhed er altsaa ikke sand; men, selv om den var sand, saa kan den ikke anvendes i det her foreliggende Tilfælde. Det lille Lovforslag, som foreligger her, er paa ingen Maade født i Landstthinget, det er født i Folkethinget; det er født her, i Grunden allerede da vi behandlede Finantsloven 2den Gang, og da der i Finantsloven var indsat en vis Række Bestemmelser om Theatrets Pønningforhold, blev der af Theaterudvalget foreslaaet indsat paa Loven om Bygningen af et nyt Theater, som nu er vedtagen, en lignende Bestemmelse, kun gjældende for fem Aar, og i den Stikelse gik Loven om en ny Theaterbygning ind i Landstthinget, indeholdende to Ting, først Bestemmelse om en ny Theaterbygning og dernæst visse Bestemmelser om Pønninger ved Theatret. Landstthinget har man nu foretaget en Deling af disse Sager, saaledes, at man forvandlede eet Lovforslag til to (Winther: det flete først bagefter). Det er ingen Feiltagelse fra min Side, det er fuldkommen correct. Man deelte i Virkeligheden disse to Tanker. Om jeg husker ret i, at disse Spørgsmaal forelaae saaledes i een Lov, er ligemeget i dette Dieblif. Det er givet, at den Bestemmelse, der findes i denne Lov, er født her, er gaaet fra os til Landstthinget og derefter atter vendt tilbage hertil, kun som det Things Adoptivbarn, men som vor egen kjædelige Søn. Der kan slet ingen Tvivl være om, at selve Forslaget er født her. Nu kan man sige videre, at, selv om det ikke var Tilfældet, saa vilde det endda ikke gjøre saameget; thi her er aabenbart ikke Tale om en Bevillingslov, i sædvanlig Forstand, man kan snarere sige, at det er en Lov, som tager en Bevilling bort, og det synes ogsaa at være en Betragtning, som turde komme under Overvejelse i

dette Dieblif. Det er nu for mig en aparte Stilling, at staae her og tale imod, at der tillægges Personalet ved Theatret, Skuespillere, Dansere og andre Embeds- og Bestillingsmænd, det samme Vederlag for Sædtillæg, som er blevet givet alle Andre i Statens Tjeneste, og, imod, at de blive stillede paa lige Fod med det øvrige af Staten lønede Personale, hvilket Minnelighed og Villighed synes at tilfuge. Dette Sidste gjælder fortrinsviis — som jeg allerede tidligere har tilladt mig at fremhæve — om dem af Theatrets Personale, der ikke i Form af Geu oppebære nogen vis Indtægt. Men efterat der er givet en vis bestemt Sum som Grændse for den Understøttelse, som Staten vil give Theatret, og efterat vi ere komne paa det Nene med at gjøre en Undtagelse for Theatrets Vedkommende, saa synes jeg, at det er i sin Orden ogsaa at sætte det igjennem ved Vedtagelsen af dette Lovforslag her. Hvorledes Vedtagelsen eller Forkastelsen af dette Lovforslag skulde staae i den fjerneste Forbindelse med det Spørgsmaal, om Theatret er en livsfrift Ungling eller en subdstændig vækset, ubrugelig Invalid, der ikke gjør Andet end, saarer det ærede Medlems (G. Winther) musikalske Dre, forstaaer jeg ikke. Jeg seer ikke, at denne Lov har det Fjærneste at bestille med denne Side af Sagen. Afledstomindre tvivler jeg ikke paa, at en Udtalelse, der er kommen fra et saa anseet og indflydelsesrigt Medlem og givende Anvisning til at skrive noget op i det kongelige Theaters Kræfter ved ikke at tage for meget Hensyn til Pensioner af Statskassen vil finde al den Opmærksomhed, som den fortjener, og at vi ved næste Samling kunne vente, at endeel ældre Kræfter ved Theatret, i hvilke det ærede Medlem seer ubrugbare Invalider, ville blive fjærnede for, at gaae over til at figureere paa Pensionslisten og for at gjøre Plads ved Theatret, for at unge Kræfter kunne blive fremdragne, og hvorved det ærede Medlems æsthetiske Sands og musikalske Dre kunne vente at finde en rigeligere Tilfredsstillelse, end de have fundet i disse opbrugte Kræfter, som han troer at kunne sætte tilside ved en saa haantlig Uttring som den har nylig fremkom med. (Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærk-